

Bazarová ulice

Umbrtka

Ráno je studené po noční směně
Z práce jdu standardně kolem Radbuzy
Nejplzenštější z plzeňských řek
Jímám vůni vody poblíž papírny
Slyším dělnický metal, volání pána Umbrtky
Když blíží se Petrohrad a ulice Sladkovského
Tím směrem mne vedou koleje a špinavé tóny
Chci kupovat staré věci, hledám bazary

Prošel jsem celou ulici až k ZČE
A objevil kmé radosti deset bazarů
V prvním prodává Mojínen a v posledním Plachta
Cestou mne potkali Strastinen a inspektor Trachta

Bazarová ulice - tam kupuji nábytek do bytu
Tramvajová stanice - Sladkovského
Bazarová ulice - dělicí čára Petrohradu
Kříží se s Koterovskou nedaleko skartu

Vyhlédl jsem si starožitné židle
Zanedlouho budou moje
Budu na nich dlouho sedět
A hledět z okna na nádraží
Koupím si zdobený lustr
Ale nebudu s ním svítit
V noci by mělo být přítmí
Jen plamen olejové lampy

Stará dřevěná lavice a starý dřevěný stůl
Umbrtkova svatá trojice a undědova hůl
Spálil jsem nový nábytek, teď starožitný mám
Začnu snad i knihy číst, dobrovolně, sám

Bazarová ulice - tam kupuji nábytek do bytu
Tramvajová stanice - Sladkovského
Bazarová ulice - dělicí čára Petrohradu
Kříží se s Koterovskou nedaleko skartu